ΣΑΛΠΙΓΞ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ.

ΕΤΟΣ Α.' ΑΡΙΘ. 40.

Συνδρομὴ ὑποχρεωτικὴ ἐτησία προπληρωτέα ἐν Κύπρῳ Σελ. 8. Ἐν τῷ ἐξωτερικῷ Σελ. 12.

Ἄρθρα σύμφωνα τῷ προγράμματι τῆς "ΣΑΛΠΙΓΓΟΣ" καταχωρίζονται δωρεάν. Εἰδοποιήσεις καὶ διατριβαὶ κατ' ἀποκοπήν.

Πᾶσα ἀποστολὴ ἀφορῶσα τὴν "ΣΑΛΠΙΓΓΑ" δέον νὰ διευθύνηται τῷ Συντάκτῃ Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΩι εἰς Λεμησσόν.

Editor S. Hourmouzios LIMASSOL.

Μὴ πράττε ἔργα τῶν ὁποίων ἡ δημοσίευσις σοὶ προξενεῖ ἐντροπὴν, διότι γρήγορα ἢ ἀργὰ θὰ φανερωθῶσι.

ΚΥΠΡΟΣ. | ΣΑΒΒΑΤΟΝ. | 1, ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1884.

ΠΕΡΙ ΝΟΜΙΣΜΑΤΟΣ.

(συνέχεια)

Ὀφείλει εἴπομεν ἐν τῷ παρελθόντι ἀριθμῷ ἡ Κυβέρνησις νὰ διασαφηνίσῃ τὰ ἑξῆς ζητήματα, τὰ ὁποῖα βασανίζουσι τὰς συνειδήσεις ὅλων τῶν Κυπρίων:

1. Πόσαι χιλιάδες ἐκόπησαν χαλκίνων γροσίων πρὸς χρῆσιν τῆς Κύπρου;

2. Ἡ πραγματικὴ ἀξία 180 τοιούτων χαλκίνων γροσίων, μόλις εἶνε ἴση μὲ τὸ ἓν πέμπτον τῆς χρυσῆς ἀγγλικῆς λίρας, τὴν δὲ μεγάλην αὐτὴν ζημίαν τὴν ὑφίσταται ἐννοεῖται ὁ φορολογούμενος Κύπριος· τὴν μεγάλην ὅμως αὐτὴν ὠφέλειαν ποῖον ταμεῖον τὴν ὠφελεῖται;

3. Ὅταν ἡ Κυβέρνησις εἶνε ἐλευθέρα νὰ κόπτῃ ὁπότε θέλει καὶ ὅσα θέλει χάλκινα νομίσματα τὰ ὁποῖα ἔξω τῆς Κύπρου δὲν ἔχουν πέρασιν, αἱ δὲ 98 χιλ. λίραι πρὸς τὴν Τουρκίαν καὶ κάμμιὰν εἰκοσαριὰν χιλ. μισθοὶ τῶν ὑπαλλήλων πληρόνονται εἰς χρυσίον, δὲν θὰ καταντήσουν οἱ Κύπριοι νὰ μείνωσι φορτωμένοι σακιὰ γεμάτα ἀπὸ χάλκωμα μόνον τὸ ὁποῖον οὐδὲ νὰ στευμπώσῃ τὰς τρύπας τῶν μαγειρικῶν σκευῶν δὲν κάμνει;

Κατόπιν τῶν τριῶν τούτων ζητημάτων ἔρχεται καὶ τέταρτον, τὸ καὶ σπουδαιότερον. Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἡ Ἀγγλία ἤθελεν ἀφήσῃ τὴν Κύπρον, ποῖος ὀφείλει νὰ μᾶς δώσῃ πίσω τὰς χρυσάς μας λίρας καὶ νὰ πάρῃ τὰ χαλκωματικά του αὐτά;

Ἰδοὺ αἱ σκέψεις καὶ τὰ ἀληθῆ αἴτια διὰ τὰ ὁποῖα δὲν θέλει τὸ διαμέρισμα Λεμησσοῦ—Πάφου νὰ δεχθῇ τὴν νέαν διατίμησιν τῶν χρυσῶν καὶ ἀργυρῶν νομισμάτων ἥτις ὡς φρονεῖ θὰ γίνῃ ἀφορμὴ νὰ εἰσαχθῇ χαλκονόμισμα πολύ. Ἀλλὰ τὰς αὐτὰς σκέψεις εἶχον καὶ ἔχουν καὶ τὰ λοιπὰ διαμερίσματα Λευκωσίας, Ἀάρνακος, Κυρηνείας· δὲν ἠδύναντο ὅμως νὰ ἀντισταθῶσιν ἔκτοτε, διότι εὑρέθη νὰ ἔχῃ τὴν αὐτὴν διατίμησιν τὸ νόμισμα. Φρονοῦμεν δὲ ὅτι, εἴτε γίνῃ δεκτὴ καὶ ὑπὸ τοῦ διαμερίσματος Λεμησσοῦ ἡ νέα διατίμησις, εἴτε ὄχι, οἱ Βουλευταὶ ὀφείλουν ἐν τῇ προσεχεῖ τοῦ Νομοθ. συνόδῳ νὰ ἐρωτήσωσιν ἐπισήμως τὴν Κυβέρνησιν ἐπὶ τῶν ρηθέντων ζητημάτων, τὰ ὁποῖα ἔχουν μεγίστην σπουδαιότητα διὰ τὴν Νῆσον.

Εἴπομεν ἐν τοῖς ἔμπροσθεν ὅτι εἶνε ὅλως χωριστὸν τὸ ζήτημα ἂν ἡ παραδοχὴ τῆς τοιαύτης διατιμήσεως τῶν νομισμάτων θὰ ὠφελήσῃ ἢ μή τοὺς κατοίκους τοῦ διαμερίσματος καὶ ὅτι ἔχομεν τὴν ἰδέαν εἰς ἣν καὶ ἐπιμένομεν ὅτι οὐδεμίαν βλάβην ἀλλὰ ὠφέλειαν θὰ προξενήσῃ. Μ' ὅλας τὰς συζητήσεις καὶ φωνὰς, οὐδεμίαν σαφῆ ἰδέαν πραγματικῆς ζημίας ἠκούσαμεν, εἰμὴ μόνον ὅτι ἡ ὠφέλεια, καὶ αὐτὴ μικρά, θὰ μεταβῇ ἀπὸ ὀλιγωτέρους εἰς περισσοτέρους καὶ τίποτε ἄλλο· πολλάκις μάλιστα ἠκούσαμεν διὰ μίαν καὶ τὴν αὐτὴν συναλλαγὴν νὰ μεμψιμοιροῦν καὶ τὰ δύο ἐνεχόμενα πρόσωπα ὅτι θὰ ζημιωθοῦν· τοσοῦτον αἱ συζητήσεις εἶνε ἀδάσιμοι. Ὁ χρεώστης Γιάννης π. χ. λέγει, «μ' ἐδάνεισεν ὁ Κώνστας 20 λίρας καὶ τὰς ἐξώδευσα πρὸς 132 γρ. τώρα ποῦ θὰ τοῦ τὰς δώσω 180 τὴν κάθε μίαν, δὲν εἶνε ζημία μου;» ὁ δανειστὴς Κώνστας λέγει «ἐδάνεισα τὸν Γιάννην 20 λίρας ὅταν ἐτιμῶντο 132 γρόσια· τώρα νὰ μοῦ τὰς δώσῃ 180, δὲν εἶνε ζημία μου;» Πιθανὸν νὰ ἤμεθα ἐσφαλμένοι καὶ νὰ ὑπάρχουν σημεῖά τινα εἰς τὰ ὁποῖα φαίνεται καθαρὰ ἡ ζημία, καὶ τὰ ὁποῖα εἰμεῖς εἰσέτι δὲν ἐνοήσαμεν, ἀλλὰ νομίζομεν ὅτι ὅπου ὑπάρχει ζημία εἰς τὸ ἕν πρόσωπον, ἕπεται ὅτι ὑπάρχει ὠφέλεια εἰς τὸ ἄλλο· τὸ δὲ ζήτημα εἶνε νὰ ἐξετασθῇ πόσοι ὠφελοῦντο πρὶν, καὶ πόσοι θὰ ὠφελῶνται εἰς τὸ μετὰ ταῦτα.

Οὔτε τὸ ὅτι θὰ γίνῃ ἀφορμὴ ἡ ὕψωσις αὐτὴ τῶν νομισμάτων νὰ εἰσαχθῇ εἰς τὸ διαμέρισμα ἀρκετὸν χαλκονόμισμα παραδεχόμεθα· διότι τοῦτο ἠδύνατο μάλιστα τώρα νὰ γίνῃ ὅτε 9 Cyprus ἀνταλλασσόμεναι δι' ἑνὸς σελληνίου ἐξωδεύονται ἐν τῷ διαμερίσματι Λεμησσοῦ ὡς 6 γρόσια καὶ 30 παράδες, ἐνῷ τὸ σελλίνιον τιμᾶται $6\frac{1}{2}$ μόνον γρόσια· χάριν λοιπὸν κερδοσκοπίας ἠδύνατο πᾶς τις νὰ προμηθεύῃ χάλκινα γρόσια καὶ νὰ κερδίζῃ οὕτως εἰς πᾶσαν λίραν 3 γρόσ. γερά· διότι τίς τάχα ἐκ τοῦ διαμερίσματος τούτου δὲν δέχεται τὰς γροσάρας αὐτὰς ὡς τριαντάρας ὅσας καὶ ἄν τῷ ἔδιδέ τις; Πιστεύομεν ὅτι κατά τι θὰ αὐξηθῇ τὸ χαλκονόμισμα διὰ νὰ ἀντικαταστήσῃ μερικὰ μικρὰ ἀργυρὰ νομίσματα τὰ ὁποῖα εἰς τὰ ἄλλα διαμερίσματα δὲν εἶνε γνωστὰ καὶ ἀπὸ τὰ ὁποῖα εἶνε γεμάτη ἡ Λεμησσός· ἀλλὰ μήπως δὲν εἶνε ἀναγκαῖα; μήπως καθ' ἑκάστην δὲν αἰσθα-

νόμεθα τὴν μεγάλην ἀνάγκην τῶν λεπτῶν νομισμάτων;

Πολλοὶ ηὐχαριστήθησαν κἄπως ἐκ τῆς προκηρύξεως τῆς Ὀθωμ. Αὐτοκρ. Τραπέζης ὅτι δέχετοι χαλκονόμισμα ν' ἀνταλλάσσῃ ἀντὶ χρυσῶν νομισμάτων, ἀλλὰ, λέγουν, πιθανὸν νὰ ἦνε προσωρινὴ αὐτὴ ἡ ἀπόφασις τῆς Τραπέζης ἕως οὗ κατορθωθῇ ὁ σκοπὸς τῆς Κυβερνήσεως, καὶ μετὰ ταῦτα νὰ παύσῃ ἀπὸ τὸ νὰ τ' ἀνταλλάσσῃ· ἡμεῖς νομίζομεν ὅτι οὐδέποτε θὰ παύσῃ, διότι, φρονοῦμεν ὅτι, μόλις θὰ εἰσέρχηταί τις νὰ παραδίδῃ χαλκονόμισμα καὶ νὰ λαμβάνῃ χρυσὸν, καὶ θὰ εἰσέφχηται κατόπιν του ἄλλος νὰ λαμβάνῃ τὸν χαλκὸν καὶ νὰ δίδῃ χρυσόν.

Ἐν τούτοις νομίζομεν ὅτι οἱ Ἀξιότιμοι Βουλευταὶ τῆς νήσου ἐν τῇ πρυσεχεῖ συνόδῳ, μεταξὺ τῶν ἄλλων σπουδαίων ζητημάτων περὶ ὧν θὰ συζητήσωσιν ἐν τῇ Βουλῇ ἐν οἷς καὶ τὸ σπουδαιότατον ἀληθῶς καὶ ἀναγκαιότατον διὰ τὸν τόπον περὶ ἀγροφυλάκων, διὰ τοῦ ὁποίου ἡ προσγενησομένη ὠφέλεια ἔσεται ἀνεκτίμητος, πρέπει ὡς εἴπομεν νὰ καταστάξωσι καὶ τὸ περὶ χαλκονομίσματος, εἴτε κατορθωθῇ ἡ ὕψωσις τοῦ νομίσματος καὶ ἐν τοῖς δυσὶ διαμερίσμασιν εἴτε μὴ περὶ τοῦ ποσοῦ τοῦ ὁποίου πρέπει νὰ γίνῃ εἴδός τι συμβάσεως, διότι μᾶς φοβίζει πολὺ τὸ κατηραμένον ποσὸν τῶν 98 χιλ. λιρῶν τὸ ὁποῖον κατ' ἔτος ἐξάγεται τῆς Κύπρου εἰς γρυσίον.

Τοιαῦται λοιπὸν αἱ φιλονεικίαι, αἱ συζητήσεις, οἱ θόρυβοι καὶ αἱ φωναὶ περὶ τοῦ νομίσματος. Ἐγὼ, ξεύρετε; ἂν μοῦ ἤκουεν ἡ Κυβέρνησις (μὰ τ' αὐτιά της εἶνε πέτσενα·) θὰ τὴν ἐσυμβούλευα ἀντὶ νὰ προσπαθῇ καὶ καλὰ νὰ μᾶς πολλύνῃ τὰ γρόσια μέσ' τὴν τζέπην χωρὶς νὰ βάλωμεν μέσα τίποτε, κ' ἡμεῖς οἱ ἀχάριστοι νὰ μὴ τὸ θέλωμεν, καὶ νὰ φωνάζωμεν κόλας, νὰ προσπαθήσῃ μὲ 'κείνας τὰς μηχανάς της νὰ μᾶς κάμῃ τετράγωνον τὸ νόμισμα ἀντὶ ποῦ 'ναι στρογγύλον καὶ κυλᾷ σὰν τὸν διάβολον καὶ δὲν συναγέται.

ΟΙ ΠΕΤΟΥΦΑΔΕΣ.

Τοῦτο μᾶς ἔλειπεν· ὁ λαὸς νομίζει, φαίνεται, ὅτι ὅταν ἕνας ἄνθρωπος ἔν δάσκαλος, πρέπει νὰ γνωρίζῃ ὅλα τὰ μυστήρια, καὶ νὰ λύῃ καὶ νὰ διαλύῃ ὅλα τὰ σαντανώματα. Ἕνας συνδρομητής μας Λεμήσσιος μᾶς γράφει καὶ μᾶς ζητεῖ τὴν λύσιν τῶν ἑξῆς ἀποριῶν του· θὰ προσπαθήσωμεν λοιπὸν νὰ καθησυχάσωμεν τὸν ἄνθρωπον, διότι εἶνε κρῖμα νὰ βασανίζηται ἐκεῖνος μὲ ἀπορίας, εἰς ἐποχὴν καθ' ἣν οὐδεμία πλέον ἀπορία ὑπάρχει....

Ἀπορία α'. Ἐνῶ ὁ Ἐξοχ. Διοικητής μας λέγει ὅτι ὁ ἀνεβασμὸς τῆς μονέδας εἶνε ὠφέλιμον πρᾶγμα, διατί ἀνεβάζετουν ἐπὶ Τουρκίας μόνον ὅταν ἦτο εὔκαιρος καὶ ὁ Βασιλικὸς χαῶνες καὶ τὰ πουγκιά μας;

Λύσις. Τὰ Τούρκικα πράγματα εἶνε Τούρκικα, καὶ τὰ Ἐγγλέζικα Ἐγγλέζικα· εἶνε ὅλως διόλου διαφορετικὰ καὶ ἀντίστροφα· δὲν βλέπεις π. χ. ὅτι τὸν κκιὸρ εἰς τὸ Τουρκικὸν σημαίνει εἶσαι σὺ στραβὸς [μὲ συμπάθειο,] ἐνῶ εἰς τὸ Ἀγγλικὸν σημαίνει εὐχαριστῶ σου πολλὰ· ἆρα λοιπὸν ὅ,τι ἔφερνε τότε ἡ δυστυχία, ἢ τὴν δυστυχίαν, σήμερον θὰ φέρῃ τὴν εὐτυχίαν. Δὲν βλέπεις ὅτι εἰς τὴν Λάρνακα καὶ Σκάλαν ποῦναι ὑψωμένον τὸ νόμισμα, πῶς ἐσυνείθισε μὲ τοὺς ππαράδες τόσον καλὰ ὁ κόσμος καὶ τοὺς ἠγάπησεν, ὥστε ἐγέλασαν ταῖς πάγκαις, καὶ ταῖς ἔρριψαν πρακμὰν τὰ σπήτια τους καὶ ἔλαβαν ππαράδες ποῦ, ἂν δυνηθῇς νὰ μετρήσῃς τὰ βολίκια τους δύνασαι ναὖρῃς καὶ τὸν λογαριασμόν;

Ἀπορία β'. Διατί ἐνῶ κηρύττει ἡ Κυβέρνησις ὅτι θὰ βιάσῃ, τὸν κόσμον στὲρ ἰστεμὲς νὰ παζαρίζῃ μὲ ριάλες, ἔπειτα ὁ Διοικητὴς Λεμησσοῦ περιφέρεται καὶ παρακαλεῖ τοὺς χωρικοὺς νὰ δεχθῶσι τὸν ἀνεβασμόν, καὶ προσκαλεῖ ἕνα ἕνα Λεμήσσιον εἰς τὸ γραφεῖόν του καὶ τὸν παρακαλεῖ νὰ ὑπογράψῃ συνυποσχετικὸν ὅτι ἐγκρίνει τὸν ἀνεβασμόν;

Λύσις. Ἡ Τουρκικὴ Κυβέρνησις ἐπρόσταζε καὶ δὲν ἐπαρακάλεν. Αἱ Κυβερνήσεις τῆς Εὐρώπης παρακαλοῦν καὶ δὲν προστάζουν· ἤγουν ὁ λαὸς ἐκεῖ βάλλει ἀντιπροσώπους καὶ οἱ ἀντιπρόσωποι αὐτοὶ σύμφωνα μὲ τὴν θέλησιν καὶ εὐχαρίστησιν τοῦ λαοῦ κάμνουν νόμους διὰ κάθε πρᾶγμα καὶ γίνεται. Ἐπειδὴ ὅμως ἡ τωρινὴ Κυβέρνησίς μας εἶνε Ἑρμαφρόδιτος, δηλαδὴ Τουρκοάγγλικὴ, κάμνει καὶ τὰ δρό· ποῦ τὴν μιὰν ἔχει τὴν ράβδον 'ς τὸ χέρι καὶ προστάζει, ποῦ τὴν ἄλλην ἔχει τὸ χέρι 'ς τὸ στῆθος καὶ παρακαλεῖ. Ἐκατάλαβες;

Ἀπορία γ'. Τὰ χαρτιὰ ποῦ ἐτοιχοκόλλησεν ἡ Κυβέρνησις, λέγουν εἰς τὸ Ἑλληνικὸν ὅτι «ἡ Κυβέρνησις θὰ πράξῃ ὅ,τι δύναται ὅπως ἐκβιάσῃ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς προκηρύξεως τῆς Βασιλίσσης τῆς ἀπὸ 2 Μαΐου 1882·» σὲ ἐρωτῶ λοιπόν· Βασίλισσα καὶ Κυβέρνησις τῆς Κύπρου τόσον δύνανται ἤτοι νὰ παρακαλοῦν; δεύτερον· [πῶς ἡ ἐπίσημος ἢ σχεδὸν ἐπίσημος ἀγγλικὴ ἐφημερὶς, λέγει ὅτι ἐκ τῆς ἀναγνώσεως τῆς Κυβερνητικῆς ἀγγελίας μόνον τόσον ἐκατάλαβεν ὅτι δὲν ἐννοεῖ ἡ Κυβέρνητις νὰ ἀνάγκάσῃ τὸν κόσμον νὰ δεχθῇ τὴν ριάλαν της ἂν δὲν θέλῃ, καὶ ὅτι οὔτε τὸ δικαστήριον εἰμπορεῖ νὰ τὸ κάμῃ;

Λύσις. Ὤωωω! μὰ μᾶς πιάνεις βλέπω ψηλὰ ψηλὰ καὶ μᾶς ἐσκότισες. Ἄκουτε τέλος πάντων τί ἐγὼ ἐννοῶ ὅτι θὰ συμβαίνῃ. Φαίνεται ὅτι διὰ νὰ κάμῃ ἐκείνην τὴν προκήρυξιν τότε ἡ Βασίλισσα, θὰ τῆς ἔγραψε κάνεις ἀπ' ἐδῶ ὅτι ὁ λαὸς ὡς συνειθισμένος καὶ ἠγαπημένος σὰν ἀδέλφια μὲ ταῖς ριάλαις θὰ ἐλυπεῖτο κατά—καρδα ἂν τοῦ τὰς ἐσήκωναν, καὶ ἡ Βασίλισσα ἔπραξε κατὰ τὴν δῆθεν ἐπιθυμίαν τοῦ λαοῦ. Ὅταν ὅμως ἦλθεν ἡ προκήρυξις, καὶ ἡ Λεμησσὸς καὶ τὰ χωριά της ἐσηκώθησαν 'ς τὸ ποδάρι καὶ ἐτηλεγράφησαν εἰς τὴν Βασίλισσαν ὅτι δὲν θέλουν τὴν ριάλαν, τότε ἦλθεν ἄλλη προσταγὴ τῆς Βασιλίσσης "νὰ μείνουν τὰ πράγματα καθὼς τὰ θέλει ὁ λαός·" ἐνθυμεῖσαι τοῦτο ποῦ τὸ ἐκήρυξεν ὁ τότε Διοικητὴς Λεμησσοῦ κ. Οὐάρρεν; Σήμερον λοιπὸν ἐπειδὴ πρόκειται διὰ τὸ συμφέρον τῶν οἱ Ἄγγλοι ὑπάλληλοι τῆς Κύπρου νὰ πράξουν ἐναντίον τῆς νεωτέρας αὐτῆς διαταγῆς τῆς Βασιλίσσης, ζητοῦν ὑπογραφὰς νὰ στείλουν εἰς τὴν Λόνδραν (καθὼς μυρίζει ἡ δουλειὰ· δὲν ξεύρω καὶ σήγουρα) ὅτι τὸ τηλεγράφημα ἐκεῖνο ποῦ ἐστάλη τότε ἦτο γαγνίσι, καὶ ἰδοὺ ὅτι ὁ λαὸς ἀγαπᾷ πολλὰ ταῖς ριάλαις διὰ νὰ γεμώνῃ τὸ 'μμάτι του ἀπὸ ππαράν, σὰν τὰ παιδιὰ ποῦ θέλουν νὰ κρατοῦν πολλὰ πολλὰ λιλιά.

Ἀπορία δ'. Ἐνῶ εἰς ἐμὲ ἐπαρουσιάσθη μία ἀναφορὰ ἐναντίον τοῦ ἀνεβασμοῦ καὶ ὑπέγραψα κ' ἐγὼ τριανοσιοστὸς ἑξηκοστός, καὶ ἐδόθησαν δεκάδες ἀναφοραὶ ἀπὸ τὰ χωριὰ διὰ τὸν ἴδιον σκοπόν, διατί ἡ ἀγγλικὴ ἐφημερὶς λέγει μὲ τὸν θετικώτερον τρόπον ὅτι «χάρις εἰς τὴν δραστηρίαν ἐνέργειαν τοῦ Διοικητοῦ Λεμησσοῦ ὅλαι αἱ τάξεις συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς ἀγορᾶς παρεδέχθησαν ὡς βάσιν τὸ χάλκινον νόμισμα;»

Λύσις. Ἡ ἐγγλέζικη ἐφημερίδα ὅσα γράφει τὰ γράφει ὄχι διὰ σὲ καὶ δι' ἐμὲ τοὺς Κυπριώτας, ἀλλὰ διὰ τοὺς Ἄγγλους τῆς Λόνδρας ποῦνε μακρά... Ἔπειτα ἐκεῖνος ποῦγραψε τὰ ἀνωτέρω, κύριον σκοπὸν εἶχε νὰ εἴπῃ ὅτι ὁ Διοικητής μας εἶνε δραστήριος καὶ δημόφιλής· καὶ εἶνε μὲν τοιοῦτος, ἀλλ' εἶνε ἀνάγκη καὶ νὰ τὸ πῇ κανείς. Αὔριον ἂν τοῦ κατεβῇ νὰ πῇ καὶ τὸν Ἀστυνόμον μας δραστήριον ποιὸν φοβᾶται; δύνασαι σὺ νὰ τοῦ κάμῃς τίποτε;

Ἀπορία ε'. Ἐνῶ ὅλος ὁ κόσμος λέγει πῶς ἡ ἀγγλικὴ ἐφημερὶς γράφεται ἀπὸ ὑπαλλήλους (ποιός τὸ λέγει ἀδελφέ

τοῦτο; ἀπὸ Κομπανίαν· ὄχι ὑπαλλήλους) καὶ ἀκόμη ἕνας γραμματισμένος, μιὰν φορὰν ἔλεγεν ὅτι ὁ ἐκδότης της δὲν γνωρίζει νὰ γράφῃ ἀγγλικά, διὰ τί διαβεβαιοῖ εἰς τὸ νέον της φύλλον ὅτι εἶνε ὅλα ἰδικά του, καὶ τὰ κύρια ἄρθρα;

Λύσις. Ὄφ! ἐμπέρδεψα μαζύ σου· τόσον πρᾶγμα ἀδελφὲ καὶ θέλεις νὰ σοῦ τὸ λύσουν κιόλας; Καὶ ὅταν ὁ περίφημος Γρόττι ἔγραψε τὴν ἱστορίαν του, ἐὰν ἔγραφε πάνω τὸ ὄνομα τοῦ κὺρ Σάββα π. χ. ποῦ τὰ μουσκουρούδια μὲ τί δικαίωμα ἕνας ἄλλος εἰμποροῦσε νὰ φωνάζῃ; Τί ἐκέρδισε τάχα ὁ Ἰσαὰκ ὅταν ἐγνώρισε μάλιστα τὴν φωνὴν τοῦ Ἰακὼβ ἀφοῦ αὐτὸς ἐβεβαίωνε πῶς ἦτον ὁ Ἰσαῦ, ὁ δὲ ἀληθὴς Ἰσαῦ δὲν ἦτο παρών; δὲν τὸν εὐλόγησεν ὡς Ἰσαῦ; Εὐλόγα τον λοιπὸν καὶ σὺ κι' ἄφησ' τον.

Διὰ τοῦ τελευταίου ἀγγλικοῦ ἀτμοπλοίου ἀνεχώρησεν ἐκ Λεμησσοῦ δι' Ἀλεξάνδρειαν πρὸς ἀναζήτησιν κρείττονος τύχης ὁ ἔντιμος καὶ χρηστοήθης νέος κ. Βασίλειος Ματθαίου τέως διευθυντὴς τοῦ τυπογραφείου «Ἀληθείας.» Τελειόφυτος ὢν τοῦ Σχολαρχείου Λεμησσοῦ, κάτοχος δὲ τῆς Γαλλικῆς καὶ Ἀγγλικῆς γλώσσης, καὶ τῆς διπλογραφίας, πρὸ πάντων δὲ τὴν τιμιότητα, τὴν χρηστοήθειαν καὶ τὴν περὶ τὸ ἔργον του δραστηριότητα ὡς ἄριστα ἐφόδια καὶ συστατικὰ κεκτημένος ὁ κάλλιστος οὗτος νέος, ἐλπίζει, καὶ σὺν τούτῳ ἅπαντες οἱ φίλοι του, ὅτι θὰ τύχῃ τῆς εὐγενοῦς καὶ γενναίας ὑποστηρίξεως καὶ προστασίας τῶν ἐν Αἰγύπτῳ ὁμογενῶν. Εὐχόμεθα τῷ ἀξιαγαπήτῳ νέῳ νὰ τύχῃ παρὰ τῆς εὐγενοῦς ἐκείνης κοινωνίας ἀναλόγου τῶν προτερημάτων του ἀμοιβῆς, ὅπερ ἐστὶν αἴσιον καὶ εὐτυχὲς μέλλον.

ΦΥΡΔΗΝ ΜΙΓΔΗΝ.

Ἀνέγνωμεν τὸν α΄. ἀριθμὸν τοῦ «Χωριάτου» εὐφυοῦς σατυρικῆς ἐφημερίδος ἥτις ἤρξατο ἐκδιδομένη ἐν Λάρνακι.

Ἂς τοῦ ταῖς βάλωμεν ταῖς εὐχαῖς μας,
νὰ μᾶς ὑπάρξῃ παντοτεινός,
γιὰ νὰ μᾶς ψάλλῃ ταῖς προκοπαῖς μας
σὰν Τ ρ ι κ ω μ ί τ η ς ἀληθινός.
μά τὸ βουρκοῦδι του τὸ καμένον,
ἂν δὲν τοῦ τῶχουσι τρυπημένον
τζείνες ποῦ ξεύρει, ποῦ τὸ χωριόν του . . .
πῶς θὰ χωρήσῃ τόσαις δουλειαῖς
ἀφοῦ τὸ ἔβαλε 'ς τὸν σκοπόν του
ν' ἀνακατώνῃ τόσαις φουλιαῖς.
φρόντισε γυιέ μου μίαν σακκοῦλλα
φάρδος καὶ μάκρος νἄχῃ μεγάλον
ἂν θὲν νὰ βάλλῃ; τζεῖ μέσα οὔλλα,
τὰ ἔργα ὅλων μικρῶν μεγάλων.

Κύριον καὶ Σεβαστὸν Δημαρχεῖον!

Μοῦ γράφουν πολλοί, καὶ μοῦ λέγουν ἄλλοι τόσοι, νὰ σοῦ γράψω καὶ νὰ σὲ παρακαλέσω ἐγὼ ποῦ πιάνουν τόπον ἡ παρακάλεσαί μου, καὶ ὅ,τι σοῦ πῶ ἀμέσως τὴν ἐπιεῖσαν τὸ κάμνεις [;;; !!!] ὅτι εἰς ἄλλας πόλεις συνήθως τὰ φανάρια τὰ βάλλουν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ὅπου τὰ σωκάκια εἶνε στενὰ καὶ δύσβατα. Ἐκεῖ λοιπὸν ποῦ εἶνε τὸ μαγαζὶ τοῦ κ. Στυλιανοῦ τοῦ Καβουροράχου ποῦ εἶνε τρίοδος καὶ στενή, διατὶ δὲν βάλλεις ἕν φανάρι νὰ φέγγῃ 'ς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι περνοῦν ἀπὸ τὸ μέρος ἐκεῖνο καὶ οἱ ὁποῖοι ἐπειδὴ εἶνε καὶ τὰ σωκάκια χαλασμένα μεσ' τόσον σκότος, νομίζουν ὅτι εἰσέρχονται εἰς τὰ ὑπόγεια τῆς Ἱερᾶς ἐξετάσεως· καὶ ἄλλοι πατοῦν μέσ' τὰ νερά, ἄλλοι σκοντάπτουν καὶ πίπτουν χαμαὶ κλ. κλ; εἶνε κι' αὐτὸ μέτρον οἰκονομικόν; βγάλτε 'πὸ κεῖ ποῦναι ἴσια τὰ σωκάκια καὶ βάλτε ἐκεῖ ποῦ εἶνε τόσον ἀναγκαῖον· μὰ αἰωνίως βρὲ ἀδελφὲ πρέπει ἐγὼ νὰ σᾶς συμβουλεύω;

Λεμησσῷ 28)10 Δεκεμβρίου 84.

Φίλε Σαλπιγκτά!

Ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 39 φύλλῳ τῆς "Σάλπιγγος" ἀνέγνωμεν ὑπὸ τὴν ὑπογραφὴν "Νέος ὑπάλληλος τῆς Ἀστυνομίας σας" ὅτι ὀφείλομεν νὰ γράψωμεν καὶ διὰ τὰς μητέρας ἐκείνας αἵτινες "ἑορτάζουν καθ' ἑκάστην τὴν ἑορτὴν τοῦ Βάκχου καὶ μὲ κλειστοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ στόμα ἀνοικτὸν ὑβρίζουν αἰσχρῶς τὰς θυγατέρας των" κτλ.

Διαβεβαιοῦμεν τὸν ἀξιότιμον τοῦτον νέον ὑπάλληλον τῆς ἀστυνομίας σας, ὅτι δὲν εἶνε βέβαια δυνατὸν νὰ γνωρίζωμεν ὅλα ὅσα συμβαίνουν, καὶ ὤφειλε νὰ τὸ ξεύρῃ τοῦτο διότι δὲν εἶνε πολὺ δύσκολον· ἄλλως δὲν θὰ τὸ παρελείπωμεν πρὸς σωφρονισμὸν μάλιστα τῶν τοιούτων μητέρων καὶ ἀποχὴν τούτων ἀπὸ τῆς αἰσχρᾶς μέθης καὶ οἰνοποσίας, τῆς ἐποίας φρικτὸ, αἰσχρὰ καὶ ἀποτρόπαια τὰ ἀποτελέσματα.

Διαβεβαιοῦμεν προσέτι τὸν ἀξιότιμον τοῦ τον νέον ὑπάλληλον τῆς ἀστυνομίας σας, ὅτι μεγάλως θὰ μᾶς ἐχαροποίει ἂν ἤθελεν εὐαρεστηθῇ νὰ μᾶς δώσῃ τὴν γνωριμίαν του καθότι ἂς βεβαιωθῇ ὅτι λίαν θὰ μᾶς ἦναι χρήσιμος.

Ὁ γνωστός σας **Ν.**

Λάρνακι τῇ 7 Δεκεμβρίου 84.

Φίλε Σαλπιγκτά.

Τάγγ Τάγγ Τάγγ Τάγγ Τάγγ.

Πλήρης κωδωνοκρουσία ἀφύπνησε τοὺς συμπολίτας μας· τὴν νύκτα τῆς παρελθούσης τρίτης πρὸς τὴν τετάρτην πυρκαϊὰ ἐκραγεῖσα ἐν τῷ πιεστηρίῳ τοῦ κυρίου Π. Κ. Θεμιστοκλέους ἠπείλει μεγάλην καταστροφὴν ἐπὶ τῶν ἐμπορευμάτων τὰ ὁποῖα εὑρίσκοντο ἐν αὐτῷ.

Τὸ συνωστισμένον πλῆθος περιέμενε μετ' ἀγωνίας τοὺς θριάμβους τῶν πολυειδῶν ἀντλιῶν τοῦ Δημαρχείου, ἀλλ' ἐπειδὴ ἦσαν αὐταὶ ἀργοκίνητοι καὶ ἔπρεπε νὰ ἀλειφθῶσιν οἱ τροχοὶ των μὲ λάδι, καὶ ἐπειδὴ τὸ λάδι ἦτο ἐπικίνδυνον 'ς τὴν φωτιάν, ἔδωκαν ὁ λῶς διόλου ἀπέρασιν.

Οἱ νυκτοφύλακες (πεσβάντιδες] θελήσαντες νὰ προλάβωσι τὸ κακὸν, ἔπαθον ἀπὸ ληθαργίαν, μόνον εἷς ἐκ τῶν 00001 οἵτινες φυλάττουν τὴν ἀγοράν, ἐφαίνετο περιφερόμενος καὶ ἠρώτα περίεργος ποῦ τὸ κακὸν γεννᾶται.

Οἱ ἀστυνομικοὶ σκοποὶ αὐτόκλητοι θὰ ἐγίνοντο ὁλοκαύτωμα τοῦ πυρὸς ἂν ἐγκαίρως δὲν ἐσυλλογίζοντο, ὅτι ἀνωτέραν διαταγὴν δὲν εἶχον νὰ σώσωτι περιουσίας ξένας.

Αἰσθανθοῦσα εὐκόλως ἡ πόλις τοὺς κόπους καὶ ἀγῶνας οὓς κατέβαλε τό τε Δημαρχεῖον, Πεσβάντιδες καὶ λοιποί, δὲν δύναται, νὰ παρέλθῃ ἐν σιγῇ τὰς ἀτομικὰς θυσίας καὶ τὴν αὐταπάρνησιν ἣν ἔδειξαν τὸ μηχανικὸν τμῆμα προεξάρχοντος τοῦ κυρίου Κάνιγγις, ὁ ἀξιότιμος Διοικητὴς ὅστις οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν ἐπαύσατο δίδων σωτηρίους διαταγὰς καὶ ἡ ἀστυνομικὴ Ἀρχὴ ἥτις δὲν ὑπεχώρησεν εἰς τίποτε. Δικαίως λοιπὸν ἀπονέμομεν αὐτοῖς τὰς ἐγκαρδίους εὐχαριστίας μας.

Κυρὰ Ἐπιτροπὴ τοῦ Ἀγ. Λαζάρου. Ἐπειδὴ ὀλίγον φροντίζεις περὶ τῆς ἀηδίας ἣν προξενεῖ εἰς τὸ δημόσιον ἡ παρουσία τοῦ φρενοβλαβοῦς Διάκου ὃν διατηρεῖς, σᾶς λέγομεν ὅτι ἀρκεῖ πλέον τὸ ἀναποφάσιστόν σας, ὅπως ἀποστείλητε τοῦτον εἴς τι φρενοκομεῖον καὶ ἂν ἀμφιβάλλητε εἰς τὰ οἰκονομικά σας, κηρύξατε τοῦτο ἀμέσως, καὶ ἡ πόλις ἀνατίθεται τῷ ἀξιοτίμῳ συμπολίτῃ κ. Κυζίδῃ τὴν εἴσπραξιν ἐράνου, ὅπως ἀποστείλῃ αὐτὸν ὅπου δεῖ καὶ ἡ τε κοινωνία ἀπαλλαγῇ λυπηρᾶς θέας καὶ ὁ σεβαστὸς κλῆρος τοῦ ἐμμέσου ἐμπαιγμοῦ, ὅστις γίνεται τῷ Διάκῳ ὑπὸ ἀλλοθρήσκων.

Καλῶς μᾶς ὥρισαν αἱ ἀξιότιμοι Παρθεναγωγοὶ· εὐχόμεθα αὐταῖς συντόμους προόδους.

Τελευταία ὥρα. Τηλεγραφικὴ εἴδησις.

Αὐστηραὶ παρατηρήσεις γίνονται ὑπὸ τοῦ Δημοτικοῦ συμβουλίου ἵνα διατηρῆται ἡ καθαριότης τῆς πόλεως. Ἀδίκως ἐφυλακίσθησαν!!! πολλοὶ πολῖται, πατήσαντες ἐξ ἀπροσεξίας τὰ λαχανικὰ παντοπώλου τινὸς τολμήσαντος νὰ ἁπλώσῃ ταῦτα ἐπὶ τοῦ νέου πεζοδρομίου ἀνήκοντος τῷ δημοσίῳ καὶ ἂν τὸ ἐν λόγῳ πεζοδρόμιον εἶνε ἰδιοκτησία τοῦ ἰδιοκτήτου τοῦ μαγαζίου ὤφειλε νομίζω ὁ δῆμος νὰ μὴ ἐξωδεύσῃ τίποτε διὰ τὸ κτίσιμον.

Κύριοι τὰ ριάλια τοῦ δήμου ἐξοδεύονται διὰ τὸν δῆμον λέγει ἡ παροιμία, καὶ ὄχι ὅπως θέλει τὸ κκέφι τοῦ Ἀρρρρρρχοντος.

Τουρκις.

Λεμησσῷ 26)8 Δεκεμβρίου 84.

Φίλε Σαλπιγκτά!

Δέν μου λέγεις, παρακαλῶ, κἄτι τζίβενα ποῦ ἐβγῆκαν τώρα στὸ μεϊτάνι, ποῦ εὑρῆκαν αὐτὸ τό φούσκωμα καὶ τὸ καμάρι; Ἀ παντᾷς ἕνα ἐξ αὐτῶν καὶ τὸν χαιρετᾷς ὁνο μαστί, ἐκεῖνος σὲ χαιρετᾷ μὲ τὴν κλίσιν τῆς κεφαλῆς, ὡς ἕνας ἵππος (μὲ συμπάθειο) κλίνει τὴν κεφαλὴν διὰ τῆς ἕλξεως τοῦ χαλινοῦ. Ἀπαντᾷς ἄλλον οὔτε κἂν σὲ ξεύρει ἂν ὑπάρχῃς στὸν κόσμον. Ἄλλον τὸ ἴδιον καὶ οὕτω καθεξῆς. Ποῦ ἀρά γε νὰ στηρίζουν αὐτὴν τὴν ἔπαρσιν; εἰς τὸν πλοῦτόν των; χα! χα! χααα! εἰς τὴν παιδείαν των; Ἀλλ' ἆρά γε, σὲ ἐρωτῶ, ἡ παιδεία καθιστᾷ τοὺς ἀνθρώπους ὑπερηφάνους, ἀπροσίτους, ἀπροσωμίλους, ἐγωϊστὰς κτλ. κτλ; Ὄχι βέβαια θὰ μοῦ εἴπῃς. Καὶ δὲν μοῦ λέγεις, ὅτι ἡ παιδεία ἄλλους μὲν βλάπτει, ἄλλους δ' ὠφελεῖ;

Ρολόγι.

Ἀπ. Σ. Κάμνε καὶ σὺ τὸ ἴδιον φίλε μου· ἢ φοβεῖσαι μήπως ὀνομασθῇς καὶ σὺ ἵππος; ἀλλ' ἀφοῦ τὸ κακὸν γενικεύεται διατί σὺ νὰ ἐξαιρῇσαι; μανίαν ποῦ μοῦ τὴν ἔχεις καὶ σὺ μὲ τὸ χαιρέτισμα!!!

Κυθραία 14)26, 11, 84.

Φίλε κ. Συντάκτα τῆς "Σάλπιγγος".

Παραβολικῶς ἐμιλῶν ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς, οὗ τὸ ὄνομα, καθ' ὃ ὀπαδοί του, φέρομεν καὶ ἡμεῖς, εἶπεν ὅτι "Ἄνθρωπος βασιλεύς, θεωρήσας λογ)μὸν μετὰ τῶν δούλων του, ηὗρέ τινα τούτων ὀφείλοντα μύρια τάλαντα δηλ. 2,307,692 λίρας Ἀγγλίας καὶ ἐπειδὴ δὲν εἶχεν οὗτος νὰ ἀποδώσῃ τὸ ὄφλημα, προσέταξεν ὁ βασιλεὺς νὰ πωληθῇ αὐτός τε καὶ ἡ γυνή του καὶ τὰ τέκνα του καὶ πάντα ὅσα εἶχε διὰ νὰ ἀποδωθῇ τὸ ὀφειλόμενον. Ἐπειδὴ ὅμως ὁ δοῦλος ἐκεῖνος προσέπεσε καὶ προσκυνήσας αὐτὸν εἶπε: Κύριε μακροθύμησον εἰς ἐμὲ καὶ πάντα θέλω σοὶ ἀποδώσῃ· σπλαγχνισθεὶς ὁ κύριος αὐτοῦ, ἀπέλυσεν αὐτὸν καὶ τὸ δάνειον ἀφῆκεν εἰς αὐτόν." Ἀγαθὸς πραγματικῶς ὁ βασιλεὺς οὗτος καὶ μακρόθυμος, καὶ πάντες οἱ χριστιανοὶ ἡγεμόνες κριταὶ καὶ δικασταὶ ὀφείλουσι νὰ ἔχωσι τοῦτον ὑπογραμμὸν καὶ τύπον, ἀλλ' ὅλως τὸ ἐναντίον βλέπομεν σήμερον· διότι ὀφείλων τις Κυθραιώτης, ἐνοικιαστὴς μύλου, ποσότητά τινα χρημάτων κατεδικάσθη νὰ πωλήσῃ, οὐχὶ βέβαια τὴν γυναῖκα καὶ τὰ τέκνα του, καθ' ὅτι τοῦτο ἀντίκειται εἰς τὸ φιλάνθρωπον καὶ ἀνεξίκακον πνεῦμα τοῦ Εὐαγγελίου, ἀλλὰ τὰ φορέματά του πάντα ὅσα εἶχε, πλὴν ἐκείνων ἅπερ ἐφόρει· αἱ δὲ παρατηρήσεις καὶ ἱκεσίαι τῶν ἐγχωρίων του πρὸς ὑπεράσπισίν του, οὐδὲν ἴσχυσαν ἀπέναντι τῶν ἐκτελεστῶν τῆς Κυβερνητικῆς ταύτης ἐντολῆς. Ὄντως αἰὼν φώτων, ὁ δέκατος ἔνατος αἰών. Θ.

Η ΕΛΕΗΜΟΣΥΝΗ ΕΝ ΚΡΥΠΤΩι.

Εἶναι νυκτιὰ τρομακτικὴ
ὁ ἄνεμος μουγκρίζει
καὶ κἄπου κἄπου ἀστραπὴ
γῆν κι' οὐρανὸν φωτίζει.

Τὴν ἀστραπὴν ἀκολουθεῖ
φρικτὴ βροντὴ ἐπίσης
καὶ κάθε πλᾶσμα νὰ κρυφθῇ
ζητᾶ, διότ' ἡ φύσις

Ἤνωσεν ὅλα τρομερὰ
τὸ πᾶν νὰ μετατρέψῃ,
ποταμοὺς ἔβρεχε νερὰ
τὴν γῆν νὰ καταστρέψῃ.

Σ' τῆς ἀστραπῆς τὸ λαμπηρὸν
φῶς, βλέπει τις ἕν πλᾶσμα
νὰ περπατῇ μὲ λυπηρὸν
βῆμα, ὡς νά 'τον φάσμα.

Φθάνει σὲ σπῆτι πτωχικὸ
καὶ μισοχαλασμένο,
διὰ νὰ δώσῃ ψυχικὸ
σὲ πλᾶσμα πεινασμένο.

Ἐκεῖ 'πὸ μιὰ χαραμαδιὰ
βλέπει χαμαὶ γυρμένα
γυναῖκα μιὰ μὲ δυὸ παιδιὰ
ἀγγελοκαμομένα·

Γυμνὰ ἐτρέμαν τὰ πτωχὰ
'πὸ κρύο, κι' ἀπὸ πεῖνα
φιλὶ, καὶ δάκρυ μοναχὰ
δίδ' ἡ Μάνα σ' ἐκεῖνα.

Τὰ δύστηνα μὲ τὰ φυλλιὰ
τῆς Μάνας τους χωρταίνουν
κ' εἰς τὴν γυμνή της ἀγκαλιὰ
πλαγιάζουν καὶ ζεσταίνουν.

Τῆς Μάνας πλὴν τὴν προσοχὴν
ἑλκύει πρᾶγμα ἕνα
κι' ἀφίνει τὰ παιδιὰ μ' εὐχὴν
'ς τὴν γῆν ἐξαπλωμένα

Καὶ τρέχει τότε μὲ χαρὰ
ἐκεῖ . . . βλέπει ριμμένα
χρυσὰ νομίσματ' ἀργυρὰ,
κ' ἐνδύματα ραμμένα

Διὰ τοὺς τρεῖς, καὶ ἁπαλὰ
σκεπάσματα ἀκόμα
εὑρέθησαν ἐκεῖ πολλὰ,
ἐπάνω εἰς τὸ χῶμα.

Εὐχαριστεῖ τότ' ἐκ ψυχῆς
τὸν Πλάστην ἡ καϋμένη
κ' ὅποιον τοὺς ἔκαμ' εὐτυχεῖς
εἰς νύκτα τρομασμένη.

Εἶναι σκηνὴ σπαρακτικὴ,
ἁγία πλὴν συγχρόνως
νὰ βλέπῃ τις ποῦ κατοικεῖ
ἡ πτώχεια καὶ ὁ πόνος.

Λευκωσία Ε. Μ.

ΕΜΠΟΡΙΚΑ Λεμησσοῦ.

(λίρα Ἀγγλίας Γρ. 132.)

Κατὰ τὸ ἐφθήμερον τοῦτο τὰ [κρασία ἐπωλήθησαι ἀναλόγως τῆς ποιότητος, ἀπὸ 40 μέχρις 130 γρ. τὸ γομάρι.

Ρακὴ 19 βαθμ. ἡ ὀκὰ 1 ,, αἱ 30

Σταφίδα μαύρη 30)—35]40

Χαρούπια τὸ χαλεπικὸν καντάρι γρ. 80 εἰς τὰς ἀποθήκας

λάδι νέον ἡ λίτρα (2½ ὀκ.) γρ. 13—16

Λευκωσίας (λίρα ἀγγλ. Γρ. 182.)

ὁ σῖτος τὸ κοιλὸν (22 ὀκ.) Γρ. 18—20.

ἡ κριθὴ ,, [16 ὀκ.] 11—12.

κρέας βοδινὸν ἡ ὀκὰ γρ. 10—11

,, προβατίσιον ,, 11—12

λάδι νέον ἡ λίτρα ,, 16—17

Αἴνιγμα 39.

Ἀκέφαλον ἐπάνω σου ὦ ἀναγνῶστα κεῖμαι,
ὁλόκληρον δ' ἡ κορωνὶς τῶν ποιητῶν θὰ ἦμαι.

Πρόβλημα ε'.

Ἔχων τις γρύσια εἰς δύο βαλάντια, εἶπεν· ἐὰν ἐκ τοῦ πρώτου μεταβιβάσω εἰς τὸ β'. βαλάντιον 16 γρόσια, τότε τὰ τοῦ δευτέρου τούτου βαλαντίου τὰ γρόσια διπλασιάζονται. Ἐὰν ὅμως ἀντὶ τούτου μεταβιβάσω ἐκ τοῦ δευτέρου εἰς τὸ πρῶτον 16 γρόσια, τότε καὶ εἰς τὰ δύο βαλάντια ὁ ἀριθμὸς τῶν γροσίων θὰ ἦνε ὁ αὐτὸς. Πόσα λοιπὸν γρόσια περιεῖχε τὸ α'. καὶ πόσα τὸ β'. βαλάντιον;

Ἐκ τοῦ τυπογραφείου ἡ ΚΥΠΡΟΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΝΙΚΟΠΟΥΛΟΥ ἐν Λευκωσίᾳ.